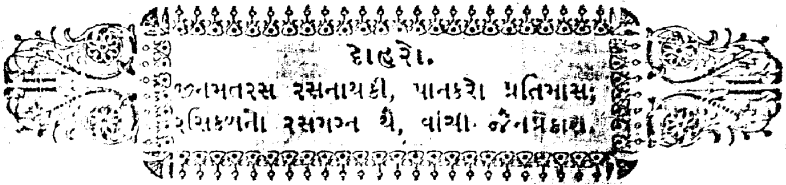

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક હમુ. શક ૧૮૧૫ પોષ શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૫૦ અંક ૧૦ મે.

ધર્મની આશ્ચર્યવક્તા.

હરિગીત.

શાસ્ત્રી મહોપાધ્યાય કવિવર પંડિતો પદ ધારતા,
વ્યાકરણ તર્ક વિવાદમાં બહુ કેશરી સમ ગાજતા;
નેના સદા શુભ ચિત્તમાં નિત નવલ ગ્રંથ ગણાય છે,
બાણો ન બને નિઝધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ ગણાય છે. ૧
નિદા વધારી વેગથી વિદ્યાન નામ ધરવિયુ,
ળીએ એવેલુળી ઐઞ્યુએટ તણું મહાપદ ધારિયુ;
વક્ત્રા વહિલુ બરીષ્ઠરો થૈ માન માંદી તણાય છે.
બાણો ન બને નિઝધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ ગણાય છે. ૨
ધનવંત થૈ ધરણી વિષે સુધનેશ પદવી ધારતા,
મણિ રત્ન હીમ દાર પેરી સહવિહાર વિહારતા;
સુંદર ધરી જુગાર ને જુગાર રૂપ ગણાય છે,
બાણો ન બને નિઝધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ ગણાય છે. ૩
સંદના સરંગિન સરેળમાં ને રંગથી રણીઆમણ,
આપાસ સુંદર ચિત્રથી મન ચિત્રાચરી છે ધણુ...

૧૧૪

શ્રી નૈનધર્મ પ્રકાશ.

જ્યાં જોખણી શુભ જોખણાં બેસી દર્શેશ મળ્યાય છે,
 જાણ્યો ન જો નિનધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ મળ્યાય છે. ૪

મળી ગાનિની મનગોહની મૃગપ્રોચની શુભ્ય ધારિણી,
 પરિપૂર્ણ ચંદ્ર ચક્રેર ચેદિત કારિણી દુઃખ દારિણી;
 રસ મગ્ન થૈ શ્રૃંગાર તંતુ સાચ માંડી તણ્યાય છે,
 જાણ્યો ન જો નિનધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ મળ્યાય છે. ૫

અડુ પુત્રને વશિ પાત્રને પરિવાર પામી વાંધતા,
 ગુહ દીપતુ કુલ દીપિકા કન્યાવડે મુખ સાધતા;
 પ્રતિ વર્ષ મંગળ ગીત મંગળ વાગ સાચ બણ્યાય છે,
 જાણ્યો ન જો નિનધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ મળ્યાય છે. ૬

અધિકાર પામી રાજ્યનો ધણું રાજ્ય માન પમાય છે,
 બોધાવતાં છુછ કદી અડુ ભૂચ દાગર થાય છે;
 દુકમ થતાં તે વાર સત્તર કામ પ્રાપ્ત જણ્યાય છે,
 જાણ્યો ન જો નિનધર્મ તો તે સર્વ વ્યર્થ મળ્યાય છે. ૭

જાણી ન વિદ્યા જો કદી સંપૂર્ણ લક્ષ્મી તો જડી,
 રહેલા મલ્લો નહિ મહેલ સુંદર સુંદરી નહિ સાંપડી;
 પારિવારને અધિકાર જો કદિ દૂર દેખી જમ્ય છે,
 નમદ કહે જો ધર્મ જાણ્યો સર્વ સાર્યક થાય છે. ૮

દ્રોપદી.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૫૨ મેથી.

એકદા પ્રતાપે સુદ્રમાત્રિકા સાધ્વી ગોપાત્રિકા આર્યા પામે આવી ન-
 મરકાર કરીને પુછવા લાગી કે-‘હે આર્યે! તમે આજ્ઞા આપો તો હું ચં-
 પાનમરીની અહાર સુમુખિ ભાગ બિદાન વનખંડને વિશે, ઘણી વેગળી નહીં
 અને ઘણી નજીક નહીં જોવી જગ્યાએ અંતર રહિત છડું છટ્ટનો તપ કર-
 તી સૂર્યની અન્નમુખ આતપના કરવામાં પ્રવર્તું.’ તે વારે ગોપાત્રિકા આર્યા
 એ જોવી શિખામણુ આપી કે-આપણે સાધ્વીજો-નિમ્નચિની છીજો, ધર્મા-
 સમિતિ આદિ પચ સમિતિને ધારણ કરનારી છીજો અને અભવતને પા-
 નનારી છીજો. નૈન મતમાં દીક્ષા લીધા પછી સાધ્વીને ગામની ‘પદાર-
 સન્નિવેશની’ અહાર રહેલું કહેવું નહીં, અંતર રહિત જો જો ઉપવાસ કરતાં

દ્રાપદી.

૧૫૫

છતાં પાણુ એકલા વિચરતા બાણી પ્રવર્તેલું કદ્યે નહીં, પરંતુ ઉપાશ્રયના મધ્ય ભાગમાં રહેલું કદ્યે. ત્યાં સંધાડા બદ્ધ થઈને એટલે ઘણી સાધ્વીઓના સમૂહમાં રહી સમતલ થીને પગ ભૂમિને વિષે સ્થાપન કરી આતાપના કરતી કદ્યે પાણુ અન્યથા કદ્યે નહીં. આર્યાની એ શિખામણુ સુકુમાલિકાને ગંગી નહીં. યુરણીછના વચન ઉપર શ્રદ્ધા આણી નહીં-પ્રતીત ધરી નહીં અને તેમની આજ્ઞા નહીં છતાં સંપાનગરીની અદાર સુભૂમિ ભાગ જીવાન વનખડને વિષે અંતર રહિત છટું છટુંતો તપ કરતી, સૂર્ય સન્મુખ આતાપના લેતી રહેવા લાગી. એ સમયે સંપાનગરીને વિષે નાના પ્રકારના ક્રીડા અને વિનાદ કરનારી લલિતગોષ્ઠી નામે કેટલાક પુરુષની ટોળા હતી. તેઓને રાજ્યે ક્રીડા કરવાની આજ્ઞા આપેલી હતી, માતા પિતા વિગેરે વડિલોની લજ્જા તેઓએ છોડી દીધેલી હતી, વેશ્યાના ઘરને વિષે તેઓનો નિવાસ હતો અને ઘણા પ્રકારના અવિનય અને અધર્મ તેઓએ અંગીકાર કર્યા હતા. તેઓની પાસે દોષન પાણુ પુષ્કળ હતી તેથી તેઓનો કોઈ પરાભવ કરી શકતું નહોતું. તે સંપાનગરીમાં એક દેવદત્તા નામની અત્યંત સુકુમાલ-ગતોદર-રૂપવતી-ગણિકા રહેતી હતી. એક દિવસ લાલેતગોષ્ઠી મહિના પાંચ પુરુષ તે દેવદત્તા ગણિકાને લઈને સુભૂમિભાગ જીવાનમાં આવ્યા અને ત્યાં તેની સાથે નાના પ્રકારના ભોગનો અનુભવ કરવા લાગ્યા. એક પુરુષે ગણિકાને જોળામાં એસારી, એ કે તેના મસ્તક ઉપર છત્ર ધર્યું, એક તેના મસ્તકને વિષે પુષ્પનો શોખર રચવા લાગ્યો, એક તેણીના થીને પગ અલતાથી રંગવા લાગ્યો અને એક તેણીની ઉપર ચાગર પીંજવા લાગ્યો. જોગ નાના પ્રકારની ક્રીડા કરે છે. એ પ્રકારે તેઓને ક્રીડા કરતા-ગનુષ્ઠ સંબંધી નાના પ્રકારના સુખ ભોગ ભોગવતા સુકુમાલિકા સાધ્વી જે ત્યાં નજીકજ હતી તેણે જોયા. જોવાથી તેણીના મનમાં નાના પ્રકારના સંકલ્પ વિકલ્પ ઉપજ્યા કે-અહો! આ સ્ત્રીએ પૂર્વ ભવે ઘણા પુણ્ય કર્મ કર્યા હશે જેથી આવી રીતે તેનું ફળ ભોગવે છે. મેં કાંઈ પુણ્ય કીધું નહીં હોય જેથી મારે આવો સુખ ભોગવવાનો વખત આવ્યો નહીં. હવે જો આ ચારિત્ર-તપ-નિયમ-અલચર્યનો કલ્યાણકારી ફળ નિવૃત્તિ વિશેષ હોય તો આવતે ભવે ત્યાં આવનશ' ત્યાં આ ગણિકાની જેમ ગનુષ્ઠ સંબંધી પુણ્યવંતને ભોગવવા ગોચ્ય ભોગ ભોગવું. એવી રીતે ત્યાં નિવાળું કદ્યું. પછી આતાપના કરવાની ભૂમિથી આલીને ઉપશ્રયે આતી.

તે વાર પછી સુકુમાલિકા સાધ્વી શરીરની વિભૂષા કરનારી મઠ્ઠ. વારંવાર હાથ ધોતે, વારંવાર પગ ધોતે, વારંવાર રતન, કદા અને યોગિના

૧૫૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અંતર પ્રેમે અથવા જ્યાં કાર્યોત્સર્ગ કરવા બેસવું હોય અથવા સમારો કરવો હોય ત્યાં પ્રથમ પાણી છાંટી પછી તે વસ્તુએ તેને ક્રિયાઓ કરે. જોના જોવા આવ્યોજી જેમ જોપાલિકા આર્યાએ શિષ્યામણુ દીપ્તી કે-પાંચ સમિતિ, ગણુ ગુપ્તિ અને અદ્યતન ધનને મારણુ કરનારી-દેવન મતની સા-ધનીને દીદા લીધા પછી શરીરની નિશ્ચૂના-શુશ્રૂષા કરવી અને નહીં તું જો પ્રમાણે કરે છે જો અદ્યતિ છે માટે હે દેવાનુપિયે ! તું ગુરુ મદારાગની પાસે આલોચના-પ્રકાશન કર, તારા તે કાર્યને નિહાળી-મિથ્યા દુષ્ટન આપ અને હવે એવા કાર્યની નિર્માણ; એટલુંજ નહીં પણ ગુરુ મદારાગની આપે તે કરી શુદ્ધ થા. આર્યાએ સાકુના આચાર કહી બતાવી શિષ્યામણુ દીપ્તી પણ સુકુમાલિકાએ તે શિષ્યામણુ માની નહી, તેની ઉપર શ્રદ્ધા ધારણ કરી નહી અને ગુરુદ્વિષ્ણુનું પાત્ર બિલ્લન કરી ચર્ચેજી કાર્ય કન્વા લાગી. આ ઉપરથી બીજી સાધનીએ તેની હેલના કરવા લાગી અને વારંવાર તેના તે અદ્યતિને માટે ઉપાસન આપવા લાગી. સુકુમાલિકા તે ઉપરથી સમગ્રજી ઉપર આવવાને બદલે જોડા વિકલ્પ કરવા લાગી કે હું જ્યારે ધરમાં હતી ત્યારે સ્વપ્ન હતી અને દીદા લીધા પછી પરાયણ થઈ છું; પ્રથમ મને સાધનીઓ અને મહેતી બોલાવતી-આદર આપતી અને હવે તંજા મારો વિરહકાર કરે છે; માટે પ્રાતઃકાળે સૂર્યોદય થયા પછી હું જુદા ઉપાશ્રયમાં જઈને રહીશ. જોગ વિચારી પ્રાતઃકાળે સૂર્યોદય થયા પછી જો-પાલિકા આર્યાથી વિરક્ત થઈ-બૂદ્ધા ઉપાશ્રયમાં જઈને નિરાસ કરી. ત્યાં કોઈ કહેનાર-વારનાર નહીં હોવાથી પોતાની મંજા પ્રમાણે વર્તવા લાગી અને વારંવાર હાથ પગ વિગેરે મોઝ શરીરની શુશ્રૂષા કરવા લાગી. વળી ધણી કાળ સુધી એક સ્થાનકે રહેવું, ક્રિયા અનુદાનને છોડી દેવા, પ્રતિક્રમણ-સ્વાધ્યાય-પ્રતિલેખન-પ્રમાર્દનને વિષે આક્રમ્ણુ થવું, કાળ વિનયાર્થિ ભેદ બિન જ્ઞાનદર્શન સારિતવા આવ્યાની વિરાધના કરતા વિચરવું, વિગેરે પા-સધ્યાની ક્રિયા કરવા લાગી. કોઈ વારે પાસધ્યા પશુના દોષથી કદિગા-રવા રસગારવ અને સાતાગારવને ઉપગમતી વિચરવા લાગી. ધણી વરસ સુધી ચારિત્રપર્યાય પાળી, પ્રાંતે અર્ધ માસની સંલેખના કરી-ને નિયાણુ પ્રમુખ સર્વ ક્રિયાઓ આજ્યાલોગી-અપ્રતિક્રમી-અનચારથી નહીં નિવૃત્ત થયેલી કાળ કરી મશાન દેવલોકે દેવતાની અપનિચ્છીતા દેવીપણે એટલે ગ-ણિકાપણે ઉત્પત્ત થઈ. ત્યાં પ્રેલ્લીક દેવીઓની નવપદ્ધતિપમની આયુરિયત કહી છે તે પ્રમાણે સુકુમાલિકા દેવીની પણ નવપદ્ધતિપમની આયુરિયત થઈ.

આપણું.

શ્રીકેળવણી.

૧૫૭

શ્રી કેળવણી.

(સાંધણ પૃષ્ઠ ૧૦૩ થી)

શ્રીઓની પહેલી અવસ્થા તે પુત્રી રૂપ અવસ્થા છે. તે અવસ્થામાં તેને કેળવણી લેવાની-વિદ્યા ભણવાની ખરેખરી જરૂરીયાત છે; કારણ કે બાલ્યાવસ્થા વીસા પછી જે અવસ્થા પ્રાપ્ત થવાની છે તે અવસ્થા સુખ રૂપ ગુજરે તેવા સાધનો વિદ્યા ભણ્યા વિના પ્રાપ્ત થતા નથી. વિદ્યા બુદ્ધિ ખીલાવે છે અને તેથીજ બાળકોએ સમજી શકે વિચારવાનું થાય છે. હાપણ, સદ્ગુણ, વિવેક, વિચાર, ખર્ચ જોડું સમજવાની બુદ્ધિ એ સર્વે વિદ્યાર્થીજ પ્રાપ્ત થાય છે. કલેશ કંકાસને નાશ કરનાર હેતુપ્રાપ્તિને વધારનાર અને સર્વની સાથે યોગ્ય રીતે વર્તવાનું શિખનાર વિદ્યાજ છે. વિદ્યાર્થી જ્ઞાન અને જ્ઞાનથી મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે. છોકરીઓને વિદ્યા ભણાવવી તે કદિ નોકરી કરાવવા માટે અથવા ગુજરાન ચલાવવાને વ્યાપાર કરવાને માટે નથી પરંતુ તેઓને ઊંચા પ્રકારની સમજ શક્તિ પ્રાપ્ત કરાવવાને છે, જેથી તેઓ ઘર કામની આવડ, રસોઈ કરવાની રીત, ભરત શીવણ, ખર્ચ ખૂટણ ચલાવવાની કુશળતા, પત્ની તરીકેની પોતાની ફરજ, નમ્રતા, સભ્યતા, નીતિ, જ્ઞાન વિગેરે સહેલાઈથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે; એટલુંજ નહીં પણ વિદ્યા ભણવાથી ધર્મજ્ઞાન પણ સહેલાઈથી મેળવી શકે છે અને તેથી દેવ દર્શન, પ્રભુ સ્તુતિ, પ્રતિક્રમણ વિગેરે નિલ કર્મ સારી રીતે કરી શકે. અદ્યત્થા બેસવું, મર્યાદાથી બોલવું, થોડુંને ધીમે બોલવું, ખડખડ ન દસતાં કારણે મંદ દાવ્ય કરવું, સાંભળી ઉપર દયા ભાવ બતાવવો, માતાને ઘર કામમાં મદદ કરવી વિગેરે બાળને બહેલી છોકરીઓ સારી રીતે કરી શકે છે. તેઓ ચોપડીઓ, સ્વેટ, પેનસીલ વગેરેને પોતાના રમકડાં ગણે છે અને પોતાનો ધણો વખત તે રમકડાંની સાથે, અથવા ભણેલી-ભણનારી છોકરીઓની સાથે ડાહી ડાહી વાતો કરવામાં કે સિખામણની કવિતાઓ ગાવામાં ગુજરે છે. વિદ્યા ભણ્યા વિનાની, વિદ્યા ઉપર પ્રીતિ વિનાની અથવા વિદ્યા ભણુવા નહીં જનારી છોકરીઓ ઉઘાડે શરીર શેરીઓમાં-ધુળમાં ઢીંગલા ઢોંગલીની રમતો રમે છે, પાંચ સાત છોકરીઓ ટોળે મળી કુદે છે, નકામા ગાળા બેથા કરે છે, દેદા કુદે છે, બે અઢળી રાસડાઓ ગાય છે નહારાં ગીતો ગાતાં શીખે છે અને એવી નાદાની બારેલી રમતોમાં સદ્યો વખત ગુજરે છે. કેટલું એક ઘર દામ શીખે છે તે પછી રીતસર ન દેવાથી તેના કહેલા કામોમાં બહીવાર ફાવો નથી. ખરેખરી રીતે જ્ઞેતાં બ-

૧૫૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પૂવા વિનાની છોડીઓનો વખત નકામો જાય છે અને જે રીતે દાસમાં તે-
ઓ રમે છે અને પોતાની ખાશ્યાવસ્થા ગુજારે છે તે રીતથી તેઓના મ-
ન ઉપર ક્ષત્રી ખરાબ અસર થાય છે. ધરના અને પારકા માણસો સાથે
વહતાં, વેધ વગર પાડતાં અને નકામા બેસી રહેતાં શીખે છે અને એ સ-
ધના દુર્ગુણો મ્હોટી ઊંચેરે દુઃખ રૂપ થઈ પડે છે. ધરે કોઈ પરાણા અ-
થવા પરાયા માણસ આવે તો તેની સાથે કેવી સખતારી વર્તવું અથવા
કેવી નષ્ટ રીતે બોલવું તે સંબંધી આજુ છોકરીઓનો ખીલકુલ ખબર
પડતી નથી પણ ક્યોતો અજાણ્યા માણસ પાસે બોલ્યા આલ્યા વગર મું-
ગી બેસી રહે છે અથવા તેઓ દેખતાં તોફાન કછયા કંકાસ કરી ધરનો
ખાંચર બોલે છે. જાળપણમાં એવી છાંછી ગુજારતા કેટલીક કુટુંબો પડી
જાય છે અને આમજ જતા તે કુટુંબો વધીને વ્યવહારમાં નિદ્રા થાય તેવા
કાંચે કરાવે છે. મ્હોટી ઊંચેરે નિર્જન દુઃખા ગાવામાં ઘણી સ્ત્રીઓની જ-
હુ ઉત્સુકતા દેખાય છે તે આવી કુટુંબોના દુઃખ સમજવા. માટે પુત્રી રૂપ
અવસ્થામાં જો વિદ્યા ભણવામાં આવે અને તેનો વખત તેમાંજ રોક-
વામાં આવે તોજ તેની તે અવસ્થા લાયક રીતે ગુજરી ગણાય. લખતાં-વાં-
ચતાં શીખવું એનું નામ ભણવું અથવા કેળવણી લીધી ન કહેવાય પરંતુ
નિશાળની રીતે લખવા વાંચવાનું જ્ઞાન મેળવી જે ખર્ચ ભણતર ભણવું
જોઈએ એટલે નીનિવાન થવું જોઈએ તે પ્રાપ્ત થાય તોજ કેળવણી લીધી
કહેવાય, તેમ થાય તોજ રીતબાત સુધરે, મન શક્તિ વધે, સુખડતા આવે,
આનંદ વધે અને સવળા કામો સહેલાઈથી કરવાની ટેવ પડે. ધર્મજ્ઞાન
પણ એ રસ્તેજ પ્રાપ્ત થાય છે. વિદ્યામાં પ્રવેશ કર્યા વિના ધર્મજ્ઞાનની કાં-
ઈ સમજણ પડતી નથી અને તેવી દેહેરે લપાટયે કદાચ જાય તોપણ ત્યાં
કેવી રીતે વિનય સાચવવો, કેવી રીતે વંદન કરવું કેવી રીતે મુનિ કરવી,
કેવી રીતે ક્રિયા કરવી તે કાંઈ આપડનું નથી. ધરે મુનિગદારગત વલોદવા
આલ્યા હોય તો તેમને કેવી રીતે વહોરાવવું, તેમનો કેવી રીતે વિનય સા-
ચવવો અથવા મુનિગદારગતને આદાર આપવાથી શું લાભ છે તે વિશે અ-
ભણુ છોકરીઓને કાંઈ ખબર હોતી નથી. વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી હોય તેને એ
સર્વ જાનો મુગ્ધ છે. વળી લાયક ઊંચર થયે સાસરે જવાનું થાય છે. તો
ત્યાં જઈ પોતાનો શું કરવાનું છે, ખીયર અને સાસરામાં તથા દીકરી અ-
ને વહુપણમાં કેટલો ફેર છે, માં બાપ અને સાસુ સસરામાં કેટલો
અંતર છે, શ્વામી પ્રત્યેનો પોતાનો શું ધર્મ છે એ સર્વ જાણતોની કેળવણી
લીધા વિના જરા પણ સમજ આવતી નથી. વડિલ અને પતિની આજ્ઞા
નહી માનવારી કેટલીએક સ્ત્રીઓ જોવામાં આવે છે તે સર્વ પુત્રી રૂપ અ-
વસ્થામાં કેળવણી ન લીધાના તથા ખોટી રમત મમતમાં વખત ગુજારાના

મુનિ મહારાજશ્રી આત્મારામજીએ લખેલો પત્ર. ૧૫૬

ફળ છે. કોઈ કહેશે કે જોડીઓ જાળપાવવી બળવામાં ન વળત કારણે ન-
જનું, વીણનું, ઝાટકનું, પર સાફ સુધ રાખનું, રસોઈ કરવી એ વિગેરે કા-
મો ક્યારે શીખે તો તેના કિતરમાં જોટલુંજ કહેવાનું છે કે બળવામાં કંઈ
સચળો વળત જતો નથી અને તેથી આક્રીના વળતમાં તે સર્વ કામ ખુ-
શીથી શીખી શકાય છે. જોટલું નદી પાસે બજેલી જોડી તેના કામો સ-
હેલાઈથી થોડા વળતમાં શીખી શકે છે અને કરી પણ શકે છે કારણ કે
આમણ અને રક્ષણવારી જોડીઓ એ દરકારીની કામગીરી છે અને બજેલી
ઉંચાઈ અને ખંતથી કરે છે. માટે કેળવણી લીધા પિના-વિધા બળવાપિના
પુત્રી રૂપ અવસ્થામાં જે કર્તવ્ય છે, જે બળવાનું છે, જે સમજવાનું છે
તેનાથી કંઈ પણ જનતું નથી અને પાછલી અવસ્થામાં ધરસંસાર ચલા-
વવો તેમાં તથા ધર્મધ્યાન અને આત્મસાધન કરવામાં પૂરેપૂરી ખામી આ-
વે છે તેથી પુત્રી રૂપ અવસ્થામાં વિદ્યા બળવાની અને જુદા જુદા પ્રકાર-
ની કેળવણી લેવાની મુખ્ય ફરજ છે અને તે ફરજ બતાવ્યાથીજ જામા-
ઓના સંસાર સુખ રૂપ થશે, તેઓને આત્મસાધન સારી રીતે થશે અને
તેઓ પરબવે સદ્ગતિ પામશે.
(અપૂર્ણ.)

શ્રી મહાવીર સ્વામિના જન્મોત્થવને સમયે શ્રીફળ વધેરવાના સંબંધમાં મુનિરાજ મહારાજ શ્રી આત્મારામજીએ લખેલો પત્ર.

“ તમારો પત્ર રજીસ્ટર કરેલો વદ ૩ ને પહોંચ્યો હતો. વાંચી સમા-
ચાર જાણ્યા હતા ત્યારબાદ વદિ ૪ ને દિવસે એક કાઠું તમારું લખેલું પ-
હોંચ્યું છે તેથી પણ સમાચાર જાણ્યા છે. તમોએ આમારી સન્મતિ મંગા-
વી છે તો તે અમે લખી મોકલીએ છીએ.

ગદાવીર સ્વામીના જન્મ દિવસે નાળીંગેર ફાડવાનો રીવાજ ને ધણા
શહેરોમાં પ્રાયઃ સર્વત્ર પ્રચલિત છે તે ક્યારથી શરૂ થયો છે તે અમો કહી
શકતા નથી. તેગજ તે વાત શાસ્ત્રમાં કોઈ ઠેકાણે વાંચવામાં આવી નથી
તેથી એમ પેણ નથી કહી શકતા કે એ જરૂર જોઈએ. તથા એમ પણ
નથી કહી શકતા કે એ કેવળ અંધ પરંપરા છે. કારણકે અમેને એવું
કોઈ પ્રબળ માન નથી. અમારા વિચાર મુજબ તો એ રીવાજ ચાલે છે
તે કેવળ ખુશાલી ગાનવા વારતે ચાલેલ પડે છે.

હવે એ રીવાજ બંધ કન્વો. અમારે આધિન નથી તેમ અમે એ
રીવાજ બંધ કરવાનો જાતી દોષને ઉપદેશ પણ કરી શકતા નથી કારણ

૧૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કે જે રીવાજ પ્રાયઃ સર્વત્ર દેશાયત્રો છે તે કાંઈ પાંચ પચવીસ વર્ષનો તો હોયજ નહીં, અને જ્યારે જુનો રીવાજ છે ત્યારે શું અમારા કરનાં વધારે હાપીપણુપણા જાણુકાણા આગળ પ્રાપ્ત નથી થઈ ગયા? કે જેમણે એ વાતનો અટકાવ ન કર્યો, વળી કહી તમે અને અમે અટકાવવા ધારીએ તો પણ સર્વત્ર અટકે તેવો અમોનં નિશ્ચય થતો નથી તો એક વાની સરળી વાતને માટે સંધમાં લેદ કરાવવા તે અમેા હીક સમજતા નથી. તેમ જે લોકો પર્યુપણમાં લીલોતરી આવે છે તેને તો નાળીયેન્નો શો બાધ આવે છે? અને જેઓને લીલોતરીના ત્યાગ હોય છે તેમને તો નાળીયેરનું પણ અંગીકાર કરવાપણું નથી તેથી તેઓ તો પ્રાયઃ દોહના પણ નહીં ભોળા. વળી જેને લીલોતરીનો બાધ કાઢીએ તો કેટલાએકનું કહેવું એમ થાય છે કે અમે તો સુદું નાળીયેર વધેરીએ છીએ. લીલ વધેરતા નથી. અને એકેદ્રી છાવની દિસા થાય છે એમ કહીએ છીએ તો કેટલાએકનું કહેવું એમ થાય છે કે અમે રસોઈ કરીએ છીએ તેમાં તમા આનું પીનું ભાગેરે જે કામ કરીએ છીએ તેમાં સર્વત્ર એકેદ્રીની દિસા થાય છે તો જગવાનના જન્મની ખુશાલીમાં અમે શી અટકાવ આવી પડે છે? કે અમે ન કરીએ. આવી હકીકત હોવાથી એ રીવાજ સર્વત્ર બંધ થવો મુશ્કેલ લાગે છે પરંતુ એક રસ્તો છે કે જે બંધ કરવાનું વારતાંક જણાય અને મંજબ, સુરત, અહમદાવાદ, જાનનગર વિગેરે ગોળા ગોટા શેહેરોના સંધ મળીને બંધ કરે તો તે સર્વત્ર પ્રામાણ્ય થઈ જાય. એટલે તે વાત પછી અમને પણ પ્રમાણ થશે કેમકે જે કામ સંધ મળીને કરે તે અમારે માન્ય છે.

તમોએ લખ્યું છે કે ‘પ્રભાવના સચિતની કરવી કે અચિતની કરવી?’ તેના બિતરમાં જણાવવાનું કે-અમારા વાંચકામાં તો બંનેની આવેશ છે તે સંબંધી પાઠ આ નીચે જણાવ્યા છે.

૧ શેન પ્રશ્નમાં ચોથા બિલાસમાં ઉચ્છીપાન્નધં કૃત પ્રશ્નોના બિતરમાં શ્રીશેનસરિથ ગદ્યારને આ પ્રમાણે લખેલું છે તથા સંવત્સરવાસેરે પૂર્વીફલસહિત નાળકપ્રપાવનાં ત્વાનિ નૈવૈતિ પ્રશ્ન ૧ ઉત્તરં પૂર્વીફલસહિતાં તથા રહિતાં તા પ્રપાવનાં ત્વાનિ પશ્ચાત્પ્રાપ્ત્વમ્પ્રાપે ચારીનિપ્પદનુસૂરેણ પ્રવર્તિતવ્યગિતિ ॥

૨ શ્રી ધર્મ સંધદમાં વાર્ષિક કૃત્યોમાં આ રીતે લખેલ છે. સંવાર્ષા હિ ઉત્કૃષ્ટાદિ ભેદાત ત્રિધા, તત્રોત્કૃષ્ટા સર્વ પરિધાપનેન, જવન્યા મૂત્ર માત્રાદિના ઇકઠ્ઠાદેર્વા, શેપા મધ્યમા, તત્રાધિકવ્યયનેશશક્તોપિ પ્રતિવર્ષં ગુરુમ્યો મુલ્લવસ્ત્રાદિ માત્રં, દ્વિત્રાદિશ્રાદ્ધેમ્યઃ પૂગાદીનિ દત્વા સંવાર્ષા કૃત્યં ખલ્યા સત્યાપયતિ ॥

સાંઘાચરિત્રી.

૧૬૧

૩ શ્રીધર્મ સંબ્રહ્માં પ્રભાવના અધિકારમાં આધુ સાંઘથી પ્રભાવનાનું વર્ણન કરીને સાર પછી લખેલ છે કે-તથા સંવસ્યાપિ નાલિકેરપ્રદાનાદિરૂપા પ્રભાવના કાર્યા, શાસનપ્રભાવનાશ્ચ તીથકુચ્વાદિ ફલત્વાન્ ॥

૪ શ્રાદ્ધ વિધિમાં આ પ્રમાણે પાઠ છે-સંઘાર્ચા ચ ત્રિધા, ઉત્કૃષ્ટા મધ્યમા જવન્યા ચ, સર્વદર્શન સર્વસંઘપરિધાપને ઉત્કૃષ્ટા, સૂત્રમાત્રાદિના જવન્યા, શેષા મધ્યમા, તત્રાધિકં વ્યયિતુમશક્તોપિ ગુરુમ્યઃ સૂત્રમુખવસ્ત્રાદિકં, દ્વિત્રશ્રાદ્ધશ્રાદ્ધીમ્યઃ પૂર્ગાદિ ચ દત્વા પ્રતિવર્પ સંઘાર્ચાકૃત્યં મત્વા સત્યાપયતિ ॥

૫ શ્રાદ્ધ વિધિમાં પ્રભાવના અધિકારમાં આ મુજબ લખેલ છે-તથાયથાશક્તિ શ્રીસંઘસ્ય સવહુમાનાકારણ, તિલકકરણ, ચંદન જવાચિ કર્પૂર કસ્તૂર્યાદિ વિલેપન, સુરભિ કુમુમાર્પણાદિ મત્વા નાલિકેરાદિ વિવિધ તાંબૂલ પ્રદાનાદિ રૂપા પ્રભાવના કાર્યા, શાસનોન્નતે સ્તીર્યકુચ્વાદિ ફલત્વાન્ ॥

૬ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથમાં પણ શ્રાદ્ધવિધિ સદશ પાઠ છે-સંઘાર્ચા ત્રિધા ઉત્કૃષ્ટા મધ્યમા જવન્યા ચ ઇત્યાદિ.

ઉપર પ્રમાણે ધણે સ્થળે અમારા વાંચવામાં આવેલું છે. તેથી પૂર્વોક્ત કરણીને મિથ્યાત્વની કરણી અમે કહી શકતા નથી.

અમારા લખાણ ઉપરથી કાંઈ દુઃખ લાગે તો અમે અમારીએ છીએ. કદાચ અમારું લખતું તમારા લખવા ઉપરથીજ થયું છે.

વિશેષ-ને જન્મ વિગેરે તોરણ અધાય છે, આપા લગાટે છે, કેમકે જન્માએ જાગૃતાવદી વેચાય છે, પારણું અધાય છે વિગેરે ધણી રીતીઓ આવે છે જેમાં કેટલીક શાસ્ત્રમાં લખેલ જન્મ મહેચ્છવમાં કરેલા કાર્યને અનુચિતિ થાય છે અને કેટલીક જુદીજ રીતે થાય છે તેથીજ રીતે આ રીતોર પણ અદ્વાઇત ગણે હોય તો માની મદારાગ જાયે. કારણ કે જન્મવાનના જન્મ મહેચ્છવના વર્ણનમાં નાળીયેર વિગેરેના તોરણ વિગેરેનું વર્ણન આવે છે. આમાં સત્ય શું છે અને અસત્ય શું છે તે નાની મદારાગ જાયે આ અન્યત્ર અમારે કાંઈ હકવાદ નથી જેમ સર્વ સંઘ ગાન્ય કરે તેમ અમે પણ ગાન્ય કરવા તૈયાર છીએ.

સંવત. ૧૯૪૯ ના શ્રાવણ વદિ. ૧૨

દા. મુની. વલ્લભવિજયના ધર્મસાહ વાંચવા.

૧૬૨

જેન ધર્મ પ્રકાશ.

સંબોધસત્તરી.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૩૨ મે યી.

જહા સરો ચંદનભારવાહી, ભારસ્સ ભાગી ન હુ ચંદનસ્સ ।

एवं खु नाणी चरणेण हीणो, नाणस्स भागी न हू सुगइए ॥८१॥

અર્થ—ચંદનના કાષ્ટ સમુદને વદન કરનાર ગર્હભ નેમ જાર માત્રને વદન કરનાર છે પણ તે ચંદનના સુગંધને બોગવતા નથી તેમ ચારિત્ર ધર્મે કરીને હીન—રહીન એવો જ્ઞાની નેશને જ્ઞાન માત્રનો ભાગી છે પરંતુ સદ્ગતિનો ભાગ્ય થતો નથી. ૮૧.

બાવાર્થ—ચંદનના કાષ્ટ હો કે બાવળના કાષ્ટ હો—ગમે તે હો પરંતુ તેની કાંઈ ગર્હભને ખચર પડતી નથી. માત્ર તેનો ભારજ કપાડી નખે છે તેમ જેઓ જ્ઞાની છતાં પણ જ્ઞાનના સુગંધરૂપ ચારિત્ર ધર્મને આરાધન કરતા નથી અર્થાત્ જ્ઞાનપટે કૃસાકૃત્યને બળ્યા છતાં જેઓ કૃત્યને સેવતા નથી અને આકૃત્યનો ત્યાગ કરતા નથી તેમનું બળ્યું નકામું છે અર્થાત્ સદ્ગતિ ગમનરૂપ કાર્યને નિષ્પન્ન કરી શકતું નથી. સદ્ગતિ ગમનમાં મુખ્ય કારણ બૂત પ્રાણતિપાત=અવાદસા, મૃત્યાવાદ=અસત્ય બાપનું, અદ્યાદ્યાન=પર દ્રવ્યનું દરણું, મૈથુન=સ્ત્રી સેવન અને પરિશ્રદ્ધા=જન માન્યાદિ ના વિષ પરિશ્રદ્ધ ઉપર મુર્ખજ્ઞાન, એ પાંચનો ત્યાગ કરવો તે છે. તેથી જેમ જેમ જ્ઞાનપ્રાપ્તિ થતી ત્યમ અર્થાત્ આયુષ્યનું શુદ્ધ પામતું ત્યમ તેમ તેમ એ પાંચને યથાશક્તિ ત્યાગ કરતાં જરૂર બનેમં. એનો દેશ માત્ર ત્યાગ તે દેશવિરતિ ચારિત્ર અને સર્વેના ત્યાગ તે સર્વ વિરતિચારિત્ર કહેવાય છે એ પ્રમાણે ત્યાગ કરવાથી, ચાર કપાયને ઓછા કરવાથી, રાત્ર દોષની પરણીતીને મંદ કરવાથી તેમજ પીગ પાપરગાનોનું પણ નિવારણ કરવાથી સદ્ગતિના ભાગ્ય થવાય છે. માત્ર જ્ઞાની ધર્મને એવી રહેતાથી, પાંચે આશ્રયોનું સેવન કરવામાં તત્પર રહેતાથી અને ત્યાગ પ્રતિબંધ જનન કરવાથી કાંઈ સદ્ગતિના ભાગ્ય થવાનું નથી તેથી એના એકાંત જ્ઞાની-ઓને જ્ઞાન વદન કરતું તે ગર્હભના બાર વદન તૃપ્ય શાસ્ત્રકાર કહે છે.

અહીંયાં એકાંત કીયાની પુટી છે એમ સમજવાનું નથી પરંતુ દીવા મંચુકત જ્ઞાનનું બહુ જ્ઞાન છે અને ક્રિયા વિરહીત જ્ઞાનની નિષ્ક્રિયાતા છે એમ સમજવું.

દશે એના ક્રિયા ગ્રામ તત્પર જ્ઞાનીઓ સ્ત્રી સંગમાં અનેક પ્રકારના જીવ હિંસાદિક દોષ દેખીને તેનો ત્યાગ કરે છે. તે દોષનું વર્ધન શાસ્ત્રકારે નીચે પ્રમાણે આપેલું છે.

સંગોધસત્તરી.

૧૬૩

તર્હિ પંચિંદિઆ જીવા, ઇથ્થી જોળી નિવાસિણો ।

મણુઆણં નવલચ્છા, સચ્ચે પાસઈ કેવલી ॥ ૮૨ ॥

અર્થ-તે સ્ત્રીની યોનીના નિવાસી એવા નવ લક્ષ પંચેન્દ્રીય મનુષ્યો છે તે સર્વે કેવળજ્ઞાની જોઈ શકે છે. ૮૨.

ભાવાર્થ-સ્ત્રીની યોનીને વિષે નિરંતર સ્ત્રીગ્રંથપચ્ચાયકી નવ લક્ષ પંચેન્દ્રી સુદ્ધ મનુષ્યની ઉત્પત્તિ કહેલી છે પરંતુ તે સર્વ ચક્ષુગોચર નથી. કેવળજ્ઞાનીજ જોઈ શકે તેમ છે.

ઇથ્થીણં જોણિસુ, હવંતિ વેઈંદિયાય જે જીવા ।

इको य दुन्नि तिच्चिवि, लख्ख पुहुत्तं तु उक्कोसं ॥ ८३ ॥

અર્થ-સ્ત્રીની યોનીને વિષે એકેન્દ્રીય જીવો ને છે તેની સંખ્યા શાસ્ત્રકારે એક, બે, ત્રણ અથવા ઉત્કૃષ્ટ લક્ષ પૃથક્ત કહેલી છે. ૮૩.

ભાવાર્થ-સ્ત્રીની યોનીનાં સુદ્ધ મનુષ્ય ઉપરાંત એકેન્દ્રીય જીવોની ઉત્પત્તિ ત્રણ શાસ્ત્રકારે કહેલી છે. તેની સંખ્યા ત્રણ ઉત્કૃષ્ટ લક્ષ પૃથક્ત એક, બે, ત્રણ અથવા નવ સાખ પર્વત કહેલી છે.

પરિમેણ સહ ગયાણ, તેસિં જીવાણં હોઈ ઉદ્ધવણં ।

वेणुअ दिठ्ठतेणं, तत्ताइ मिलाम नाणणं ॥ ८४ ॥

અર્થ-પુરૂષની સંગાને સ્ત્રીનો યોગ થવાથી તે પૂર્વોક્ત જીવોનો નાશ થાય છે. તપાવેન્દ્રી સલામ દાખલ કરેલી જુગળીના દ્રવ્યોને કરીને.

ભાવાર્થ-વાંસની જુગળીમાં ૩ ઠાંસીને બર્ધ હોય તેમાં તપાવીને સાલજોળ કરેલા લોટાના સરીઆને નાખવાથી જેમ આરે પાત્રવૃક્ષી ૩ જળીને બરમ થઈ બપ તેમ સ્ત્રીને પુરૂષનો સંગાગમ થવાથી સ્ત્રીના સુદ્ધરથાનમાં રહેલા પૂર્વોક્ત જીવોનો તત્કાળ નિનાશ થાય છે. ૮૪.

ઇથ્થીણ જોણિમજ્જે, મમ્મમયાઈ હવંતિ જે જીવા ।

चणज्जंति चयंति य, समुच्छिम असंखया भणिया ॥ ८५ ॥

અર્થ-સ્ત્રીની યોનીને વિષે ગર્ભગત ને જીવો છે તે ઉપર છે અને મરે છે તથા સમુચ્છિમ જીવો પણ અસંખ્ય હતા છે. ૮૫.

૨૬૪

શ્રી જૈન દર્શન પ્રકાશ.

બાવાર્ય—સ્ત્રીની ચેતનીને વિષે ગર્ભજી છવેની કલ્પતિ કહી છે તેનો પુરૂષના સંયોગે ઉપજે છે અને પછી ચલી ગત્ય છે તે શિવાય નિરંતર અસંખ્ય સમુદ્ભવ છવેનો તે તેમાં સદ્ભવજ છે. ૮૫.

મેહુણસત્તારુઢો, નવલસ્ત્રવ હ્ણેઈ મુહુમ્મ જીવાણં ।

તીથ્યયરેણં મણિયં, મદ્દહિયઢ્વં પયત્તેણં ॥ ૮૬ ॥

અર્થ—મૈથુન સંજ્ઞાને વિષે આરૂઢ થયેલ મનુષ્ય નવ લાગ્ય સુદ્ધ છવેને લણે છે એ પ્રમાણે તીર્થંકરે કહ્યું છે તેથી તે પ્રયત્નો કરીને મદ્દહનું ૮૬

બાવાર્ય—સ્ત્રી પુરૂષનું બેઠકું તે મિથુન—તેનું કર્મ તે મૈથુન—તે સંજ્ઞાની સંજ્ઞા તે મૈથુન સંજ્ઞા. તેને વિષે આરૂઢ થયેલો—એટલે અચ્છવે સેવાને વિષે તત્પર થયેલ પુરૂષ નવ લક્ષ સુદ્ધ છવેને એટલે કેવળી જાણી શકે એવા છવેને લણે છે એમ શ્રી તીર્થંકર ભગવંતે પોતે કહ્યું છે એ સુદ્ધ છવે ગર્ભજી સગવડવા કારણ કે મૈથુન ચેતનાં યાવત નવ લક્ષ, ગર્ભજી છવેની કલ્પતિ શાસ્ત્રકારે કહેલી છે. સમુદ્ભવ મનુષ્યની જીવનિ નો અસંખ્ય છવેની કહેલી છે તે ગાંધા આ પ્રમાણે છે.

અસંસ્ત્રવ ઇચ્છી નર મેહુણાઓ, મુચ્છંતિ પંચિન્દિય માણુમાઓ ।

નીસેમ અંગાણ વિમત્તિ ચંગે, મળઈ જીળો પન્નવણા ડવંગે ॥ ૮૭ ॥

અર્થ—સ્ત્રી અને પુરૂષના મૈથુનથી અસંખ્યાતા સમુદ્ભવ પંચીન્દ્રી મનુષ્ય જીવન થાય છે. એ પ્રમાણે સગવડ ને અંગે તેને વિષે જવા છવાદિકના નિવરણવડે મનોહર એવા પન્નવણા ઉપાંગને વિષે શ્રી વિદ્યારંભ ભગવંતે કહ્યું છે. ૮૭

બાવાર્ય—જીવ અને અજીવને વિચાર નિશેષ પ્રકારે શ્રીપત્તણ્ણ મુત્રને વિષે છે તેમાં સમુદ્ભવ મનુષ્યની જીવનિ ને શ્રાદ્ધ સ્થાનકમાં જતાવેલી છે તેને વિષે સ્ત્રી પુરૂષને સંયોગે એની જીવનિ જતાવેલી છે.

ઉપર પ્રમાણેની છ ગાથા સ્ત્રી પુરૂષના સંયોગથી ચલી જવા વિચારના સંજ્ઞાની જુદા જુદા સૂત્રમાંથી જોઈને આ પ્રકરણમાં દાખલ કરેલી છે તેથી તેમાં દેટલીક વાતનું પુનરાવર્તન થયેલું છે પરંતુ દુઃકામાંજ એટલું સગવડવાનું છે કે મૈથુન સેવા કરવાથી ઉદ્ભૂત નવ લક્ષ ગર્ભજી છવે, અસંખ્ય સમુદ્ભવ પંચીન્દ્રી મનુષ્ય તથા લક્ષ પ્રયત્નો જે દેટી છવેનો વિ-

સંબોધસત્તરી.

૧૬૫

નાથ માપ છે માટે ઉત્તમ પુરોએ સ્ત્રી સમાગમનો સર્વથા ત્યાગ કરેલો. તેમ ન જાતી શકે તો સ્વસ્ત્રીમાં સતોષ રાખીને સ્ત્રી શેવન કરવાનું પ્રમાણ કર્યું. અને ત્યાગ કરવાના ખર્ચી રહેવું. જેમ અનુક્રમે સર્વથા ત્યાગ કરવાનું પાળ્યું જાતી આવશે.

અહીં સુશ્રમ જીવોની કૃત્યતિનો પ્રસંગ હોવાથી ખીન્નો રખાને પચ્ચ બધાં બધાં—જે જે વસ્તુમાં તેની કૃત્યતિ છે તે જતાવવા શાસ્ત્રકાર કહે છે.

મજ્ઞે મહંમિ મંસંમિ, નવળીયંમિ ચઉચ્ચય્.

ઉપજ્ઞંતિ અસંસા, તત્ત્વજ્ઞા તથા જંતુંગાં ॥ ૮૮ ॥

અર્થ—ગદિરામાં, મધમાં, માંસમાં અને ચોર્યા માખણમાં તદ્દવર્ણ્ય અસંખ્ય જંતુઓ, ઉત્પન્ન થાય છે. "

સાત્તાર્ય—ગદિરા, મધ, માંસ અને માખણ એ ચારે મહાવિધ કર્ત્વિય છે તેને વિષે તેની સરખાવ વર્ણવાળા અનંખ્ય જીવોની કૃત્યતિ છે એમ હોવાથી મર્મચક્રોએ તે દેખી શકતા નથી. તેથી તે ચારે વસ્તુ આવડાને સર્વથા ત્યાગ્ય છે. કેમકે તેના બદાયુથી અનંખ્ય જીવોના વિનાશ થાય છે અને તે સિવાય ગદિરામાં તો સ્મૃતિ બૃશદિક અનેક દોષોના સંભવ છે. માંસને વિષે તો એ સર્વ કરતાં વિશેષ જીવોનો સહભાવ છે તેમજ નદદયની કડોરતા, નિર્દયતા વિગેરે પચ્ચ જાતુ દોષોના સંભવ છે. માંસને વિષે વિશેષ જીવોનો સંભવ દર્શાવવા કહ્યું છે કે

આમાસુઅ પક્કાસુઅ, ત્રિપચ્ચમાણાસુ મંસપેસીસુ ।

સચં ચિય ઉવ્વચાઓ, મણિઓ અ નિગોઅ જીવાણં ॥૮૯॥

અર્થ—કાચામાં, પાકામાં અને પચવાતી એવી માંસની પેસીમાં સદા નિરંતર નિષેદ જીવોની ઉપપાત કહેતા છે. ૮૯.

સાત્તાર્ય—માંસમાં એટલી જાંઘી કિનચ્ચતા છે કે તેને રાંધ્યા પછી તેમાં નિરંતર નિષેદ જીવોની કૃત્યતિ થવા કરે છે તે ચાલવા માટે આ માંસમાં કંઈ જ કે કાચા માંસમાં, પકવેલા—પાકા માંસમાં અને રંધવામાં એવા માંસમાં પચ્ચ નિરંતર નિષેદજીવો જીવોની—અનંખ્ય જીવોની કૃત્યતિ થવા કરે છે. નિમિત્ત બળતા છતાં પચ્ચ તેમાં રહેલા સર્વ જીવોના વિનાશ માત્ર થતો નથી. પરંતુ કૃત્યતિ અને વિનાશ નિરંતરપણે થવાનું કરે છે. આ કારણથી તે સર્વથા ત્યાગ્ય છે. ૮૯

(અપૂર્ણ.)

૨૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જૈન વર્ગના આગેવાનોને ખાસ સૂચના.

અમારા ગયા અંક ઉપરથી સર્વે જૈન અંધુઓના લક્ષમાં આવ્યું હશે કે “આવતા ફાદ્યુન માસમાં શ્રી અમદાવાદમાં શેઠ. આણંદજી કદયાણુજીના સ્થાનીક પ્રતિનિધિ સાહેબોની મીટીંગ મળનાર છે અને તે પ્રસંગે જૈન વર્ગના આગેવાન અહુસ્થાને મુખ્ય મુખ્ય શહેરોમાં આમંત્રણ થવાનું છે.” પોતાની ફરજને અનુસરીને જ્યારે અમદાવાદ માંહેના આમણા શેઠીઆઓ વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિ હોદ્દાને આમંત્રણ કરવા તસ્દી લેય ત્યારે સઘળા સ્થાનીક પ્રતિનિધીઓએ તેમજ જે જે બીજા અહુસ્થાને આમંત્રણ થાય તેમણે ઠરાવેલી મુદતે જરૂર અમદાવાદ જવા તસ્દી લેવી જોઈએ. આ વખત આળસ કરવું તે લગ્ન વેળા ઊંઘમાં કાઢવા જેવું છે કેમકે પ્રથમ તો ખાર વર્ષે સર્વે પ્રતિનિધિ સાહેબોને બેળા થવાનો વખત આવ્યો છે તો ખાર વર્ષે એક વાર પણ એટલી માટી મુદતની અંદર ચાલેલા કામ કાજની માહિતી મેળવવી જોઈએ અને પોતાના લક્ષમાં આવે તેવા સુધારા વધારા કરવાનું બતાવવું જોઈએ. આ શિવાય બીજે એક મહત્વના ભરેલો લાભ એ થવાનો છે કે ચારે આજુ-ધી જૈન કોન્ગ્રેસ મેળવવાની સૂચનાપર સૂચના થયા કરે છે તેની ગરજ આવી સર્વે સ્થળના આગેવાન અહુસ્થાની મળેલી સભા સારશે અને શેઠ આણંદજી કદયાણુજીના વહીવટ સંબંધી કાર્ય બહાસ થયા પછી જૈન સમુદાયના હિત સંબંધી તેમજ બીજા અનેક તીર્થોના વહીવટ સંબંધી, છોલાદાર સંબંધી, જ્ઞાન ભંડાર સંબંધી, કેળવણીના ઉત્તેજન સંબંધી, નિરાશીનોને આશ્રય આપવા સંબંધી વિગેરે અનેક બાબતોના વિચાર બહુજ શાંત રીતે અને દીર્ઘ દ્રષ્ટી પૂર્વક એક બે દિવસ મીટીંગ ભરીને કરવાનું બની શકશે. એક વર્ષે આવી રીતે મળ્યા પછી કીને ક્યાં, ક્યારે અને કેવી રીતે મળવું તેનો પણ નિર્ણય થશે. માટે અમારી સૂચના માન્ય કરીને જેમને આમંત્રણ આવે તે અહુસ્થાને જરૂર અમદાવાદ જવા તયાર રહેવું.

वर्तमान सभाचार.

२६७

आ सुयता साथे जवाणुना रणेपानी दीप न थछ होय ते गामवाणोळे करवा जने आधुरी होय तेणे धुरीकरवा तेभज थधेल इभीआ शेठ आणुंछे इध्याणुछेने मोडलावना सूयनीओ छीओ. एव ध्याने लागे उधरावी मोडलावना संजधी पक्ष याद आपवा चुकता नथी.

 वर्तमान सभाचार.

श्री वीकानेरमा महोच्छव.

“मारवाडमें कल्पवृक्ष सो इसका नाम॥”

विदित होके श्री वीकानेरमें भांडासाहके नाममें विख्यात श्री सुमतिनाथजीका मंदिरमें श्री संघ तरफसे आगेवान होकर पुनमचंदजी साणमुखाने श्री समवसरणजीकी रचना करवाइ उसका लेममात्र हाल निम्नस्थानपर जाहेर करता हूं. प्रथम चित्र विचित्र वेदिकाके उपर तिन घट तथा पिठिकाकी रचना शास्त्रोक्त समवसरणकी नकलपर काच जाडत मुशोभित बनीथी ओर पिठिकाके उपर चैसवृक्षकी रचना ऐसीथी के मानुसाक्षात् निल रत्नमय पत्रादिककि आभायुक्त फल फुलसें फुल्या हुवा कल्पवृक्षकी तुल्यना कर रहीथी इसमें देखनेवालेकुं ऐसा आनंद आता था के मानु “मारवाडमें कल्पवृक्षका उदय हुवा.” उगी दृखतके निचे मुशोभित परपदाके रूप तथा मृगेंद्रासन सहित श्री वीर म-भुजीकी पापाणमय पंचपरमेष्टि मूर्ति घणीज शांताकार आसो मु-दि १३ के रोज वरघोडा चढायके डाठमें पूर्व दिशा मन्मथ विराज मान करनेमें आइ नेंभेही तिन दिशामें तिन मूर्ति पधराइ गइ. तब नो ऐसी शोभा दिख पढिके अन्य दर्शनी जो चर्तुष्टुष्य ब्रह्मा कइतेहें

१३८

श्री जैन धर्म प्रकाश.

सो श्री समवसरणमें बैठके देशना देते हुये सर्वज्ञ भगवंतकी सकलकुं हि लेकर कहतेहैं यह बात भिन्न हो गई. उस बाद समवसरणजीके तिन घटमें बिलोर तथा चिनाइ तथा काचके सोनेरे गवाले प्याले तथा सीसीयां बिभेरे अनेक खीळोणे नाना प्रकारके फूल संयुक्त रामे रामे मे तथा रोपनीय दिवालीकी नौ दीप रहीथी. आगे आठ दिनका अठाइ महोच्छन तिथिप पजा तथा प्रभुकी गंगीकी रचना गाना प्रकारकी बगली गी. तिसरे इतना विशेष हे के शरद पुनमके रोज पुनमचंद्रजी साशादृशा तरफसे विजयानंद सूरेश्वर जो के श्री आत्मारामजी महाराजके नामसे प्रतिभहे उनकी बनाइ हइ नव पदजी महाराजकी पूजा छव टाठसे पढाइ गई. कारणके उस दीन आंवीलकी ओली संपूर्णताके प्राप्त होतीहे. ओर नवपदजी महाराजकी आरचना करनेका पर्व हे. इस वास्ते नवपदजीका मंडलमें प्रथम अर्चित पदकी स्थापना सचो सोतिसे रचि गइथी चाकीके आठ पदमें यथायोग्य रत्न तथा सोना रवाके फूल स्थापन करनेमें आयेथे पूजा समवसरणकी रचना देखनेको सब परमापके दृष्टांत आगत आगिना आगे उनमें सो तथा नहना परंतु हंडक नैरासी. आगिना दणिये प्रमुख अनेक लोकके टोलेके टोले रात दिन आगे रहे हे इतनाहि नहि किंतु हंडक श्रावकोने आप सात पद हैं. तथा छ स्वबंधी हंडणीने समवसरणजी पाम मंदरमें बैठके प्रजन अर्चित मुखा है. तथा जलयात्राका त्रयोडापेंभि श्री नर्मली सात भूवंतकी पालायीके पीछे चली आइथी. यह जलयात्राका त्रयोडा अठाइ महोत्सव बाद पारवादि काति बाद ७ के रोज मेडिमें नौ नौ नौ नौ निकलयाथा इसमें जोधपुरके तथा साधोमके श्रावको अपनी सागन कलाकी मुठी तथा भगवंतकी आर्ति गान दिवालीहै